

Навіщо, друже, вам моя любов

Галина Тарасюк

Навіщо, друже, вам моя любов?
Чи та, домашня, вас уже не гріє?
Ми так почасти прагнемо обнов,
Що аж самі в тих клопотах старієм.

Навіщо, друже, вам моя любов,
Коли нам випав чесний жереб дружби,
І ниций молох пліток та обмов
По нас із вами не відправить службу?

Навіщо, друже, вам моя любов?
Коли між нами благодать і тиша,
І розуму ще не диктує кров,
І слово коло слова легко дише?

Навіщо, друже, вам земна яса —
Солодка тіла тлінного принука?
Я вам подарувала небеса —
Душі всевишню і пречисту муку.